

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. M.**, správca konkurznej podstaty úpadcu D., š.p. v likvidácii, T., IČO: X., zastúpeného L.L.B. proti žalovanému: **Ing. J.**, nar. X., Č., zastúpeného advokátom JUDr. P.G.B., **o zaplatenie 3 708 258,- Sk s príslušenstvom**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.decembra 2008, č.k. Z-2-36 Cb 484/1995-174, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.decembra 2008, č.k. Z-2-36 Cb 484/1995-174 sa v napadnutej časti **z r u š u j e** a v rozsahu zrušenia sa **vec v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozhodnutím žalobu zamietol, v časti o zaplatenie istiny 900 000,- Sk súd konanie zastavil. Súčasne uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 155 831,- Sk.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia ceny zásob a úroku z omeškania, za oneskorenú úhradu zásob za vydraženú prevádzkovú jednotku spoločnosti D., š.p. B., v rámci malej privatizácie. Žalobný návrh odôvodnil tým, že v zmysle zákona č.427/1992 žalovaný vydražil na dražbe konanej dňa 27.6.1992 prevádzkovú jednotku na Š., evidovanú pod č. X. s tým, že v Zápisnici o dražbe č. X. bola uvedená cena zásob 7 540 000,- Kčs. Žalovaný prevzal vydraženú prevádzkovú jednotku na základe Protokolu o odovzdaní a prevzatí predajne zo dňa 11.9.1992, v ktorom na základe inventarizácie bola vymedzená i hodnota obchodného tovaru vo výške 6 654 767,47,- Kčs. Konečná cena zásob, ktorú sa zaviazal žalovaný zaplatiť a bola mu fakturovaná faktúrou č. 1X. vo výške

4 951 147,-- Kčs, neuhradil. Podaním zo dňa 12.11.1993 vo výške 1 092 889,-- Sk vzal žalobný návrh čiastočne späť s tým, že požadoval uhradiť istinu 3 858 258,-- Sk.

S poukazom na ust. § 11 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č.427/1990 Zb., vlastníctvo k veciam vydraženým príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa, ktorý je povinný do 30 dní odo dňa dražby cenu dosiahnutú vydražením uhradiť na osobitný účet príslušného orgánu republiky, po odpočítaní zostatku dražobnej zábezpeky. Cenu zásob vydražiteľ zaplatí organizácii taktiež do 30 dní odo dňa dražby. Ak k zaplateniu ceny nedôjde, v lehote ustanovenej podľa ods. 1, bude prevádzková jednotka znovu zaradená do prvého kola dražby. Rokovania ohľadne poskytnutia rabatu vydraženej prevádzkovej jednotky z dôvodu vznesených výhrad vydražiteľa prebiehali medzi žalobcom a žalovaným, avšak tento vystupoval za spoločnosť B.S. ako konateľ označenej spoločnosti. Taktiež Protokol o odovzdaní a prevzatí predajne z dôvodu vykonania mimoriadnej inventarizácie ku dňu 11.9.1992 podpísal žalovaný za spoločnosť B.S..

Faktúra č. 1X., ktorá bola vystavená na základe kontrolnej inventarizácie vo výške 4 951 147,-- Kčs, po odpočítaní dohodnutého rabatu 25,6%, vystavil a doručoval konateľ spoločnosti B.S. a následne vyúčtoval aj majetkové sankcie fa. č. 2X. dňa 27.11.1992 z dôvodu nezaplatenia faktúry č. 1X. v lehote splatnosti spoločnosti B.S..

V konaní bolo nesporne preukázané, že vydražiteľom prevádzkovej jednotky, vrátane zásob sa stal Ing. J., bytom P.S., ktorý následne rokoval ohľadne zosúladenia rozsahu a ceny zásob za vydraženú prevádzkovú jednotku už ako konateľ spoločnosti, ktorá účastníkom dražby označenej prevádzkovej jednotky nebola. Jednotlivé faktúry žalobca doručoval spoločnosti B.S., ktorá zásoby neprevzala a účastníkom dražby nebola.

Súd pri posúdení uplatneného práva vychádzal z ust. § 11 ods. 1 zákona č. 427/1990 Zb. s tým, že vlastníctvo k veciam vydraženým príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa. Následne vydražiteľ je povinný uhradiť jednak cenu prevádzkovej jednotky, ako aj v tomto prípade cenu zásob.

Cenu zásob ako aj rozsah zásob bol stanovený až dodatočne, o čom svedčí Protokol o odovzdaní a prevzatí prevádzkovej jednotky a záznam zo dňa 25.9.1992, čím neboli splnené predpoklady ust. § 4 ods. 5 zákona č. 427/1990 Zb..

Ďalej súd posúdil uplatnené právo žalobcu s poukazom na ust. § 387 ods.1,2 Obchodného zákonníka, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania. Zo strany žalobcu opakovane dochádzalo k úprave žaloby, naposledy ku dňu 17.3.2008, označená ako zmena návrhu na začatie konania, v ktorej sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného s poukazom

na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zaplataenia úrokov z omeškania vo výške stanovenej osobitným predpisom, ktorým bola do 30.4.1995 vyhláška č.45/1964 Zb., ktorá stanovila výšku úrokov z omeškania na 3% ročne a s poukazom na Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré stanovilo ich výšku na dvojnásobok diskontnej sadzby určenej NBS k 1.dňu omeškania, ktorá bola ku dňu 1.5.1995 11%. Súd zmenu návrhu dňa 1.10.2008 pripustil. Žalovaný uplatnil námietku premlčania. Zmena žaloby zo dňa 17.3.2008 predstavovala zmenu výšky úrokovej sadzby, ako aj zmenu výšky nároku oproti pôvodne uplatnenej žalobe 4 951 147,-- Sk. V časti o zaplataenie sumy 900 000,-- Sk vzal žalobný návrh späť. Súd v časti o zaplataenie istiny 900 000,-- Sk konanie s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Vznesenú námietku premlčania posúdil v súlade s ust. § 387 až 397 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc zo záveru, že sa jedná o spor vyvolaný medzi podnikateľskými subjektmi, súd posúdil uplatnenú námietku premlčania v zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka s tým, že všeobecná premlčacia doba je 4 roky, a preto považoval námietku žalovaného za dôvodnú.

Na základe uvedených skutočností mal súd za to, že žalobca dostatočne nepreukázal právo na zaplataenie ceny zásob v rozsahu žalovanom voči označenému žalovanému a s prihliadnutím na uplatnenú námietku premlčania na základe zisteného skutkového a právneho stavu žalobu považoval za nedôvodnú.

O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 24.2.2009. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorým súd žalobu zamietol a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 708 258,-- Sk spolu s úrokom z omeškania od 15.12.1992 do 31.5.1993 vo výške 3% ročne zo sumy 4 608 258,-- Sk, od 1.6.1993 od 30.6.1993 vo výške 3% ročne zo sumy 4 458 258,-- Sk, od 1.7.1993 do 30.7.1993 vo výške 3% ročne zo sumy 4 158 258,-- Sk, od 31.7.1993 do 9.9.1993 vo výške 3% ročne zo sumy 4 008 258,-- Sk, od 10.9.1993 do 17.9.1993 vo výške 3% ročne zo sumy 3 894 258,-- Sk, od 18.9.1993 do 30.11.1993 vo výške 3% ročne zo sumy 3 858 258,-- Sk, od 1.12.1993 do 30.4.1995 vo výške 3% ročne zo sumy 3 708 258,-- Sk, od 1.5.1995 do zaplataenia vo výške 22% ročne zo sumy 3 708 258,-- Sk. Súčasne si uplatnil žalobca náhradu trov konania.

Žalobca odvolanie podal z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., nakoľko má za to, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súčasťou dražby sú aj zásoby, nie sú však už súčasťou ceny draženej prevádzkovej jednotky. Vlastnícke právo k zásobám nadobúda vydražiteľ (teda osoba, ktorej licitátor udelil príklep), žiadna iná osoba. Nie je preto možné, aby prevádzkovú jednotku nadobudla jedna osoba (vydražiteľ), ale zásoby nadobudla iná osoba tak, ako to tvrdí žalovaný. Bráni tomu fakt, že vlastnícke právo k zásobám nadobudne najprv vydražiteľ už príklepom licitátora. Nie je vylúčené, aby potom nadobudla zásoby tretia osoba, ale až následne na to, ak ako vydražiteľ nadobudne zásoby príklepom licitátora a potom ako za ne zaplatí kúpnu cenu. Túto povinnosť zaplatiť cenu zásob stanovuje priamo Zákon o malej privatizácii (zákon č. 427/1990 Zb. v znení neskorších predpisov).

Žalovaný vo svojich vyjadreniach zavádzal, keď tvrdil, že nikdy nebol spoločníkom spoločnosti B.S., ale bol len konateľom. Toto tvrdenie je účelové a nepravdivé, nakoľko podľa výpisu z obchodného registra z internetu bol žalovaný spoločníkom uvedenej spoločnosti od 17.6.1991 do 17.6.1992, pričom konateľom spoločnosti bol až v čase od 17.8.1995 do 18.3.1998. V čase, kedy došlo k údajnému prevzatiu zásob zo strany tejto spoločnosti, žalovaný nebol jej konateľom, a teda ani nemohol ako jej konateľ za ňu podpísať prevzatie zásob (Protokol o odovzdaní a prevzatí predajne z 11.9.1992). Je teda zrejmé, že musel konať iba ako fyzická osoba vo vlastnom mene a na vlastný účet.

Z ust. § 11 zákona č. 427/1990 Zb. vyplýva povinnosť vydražiteľa zaplatiť cenu zásob, a to do 30 dní od dražby. Tejto povinnosti sa nemožno zbaviť. V obdobnom prípade už Najvyšší súd rozhodoval a ustálil, že pre posúdenie povinnosti žalovaného zaplatiť cenu zásob je bez významu, kto zmluvu podpísal a či je platná. Povinnosť žalovaného zaplatiť cenu zásob nevyplýva z tejto zmluvy, ale zo skutočnosti, že príklepom licitátora nadobudol v dražbe prevádzkovú jednotku. Akékoľvek zmluvy a dohody týkajúce sa zásob môžu byť len dohodou o tom, kedy a akým spôsobom sa zásoby odovzdajú a prevezmú, prípadne potvrdením o tom, kedy a v akom rozsahu boli skutočne odovzdané a prevzaté. Vydražiteľ nemá možnosť odmietnuť zásoby, ktoré sú pre neho nepotrebné. V danom prípade zo Zápisnice o dražbe č. X. zo dňa 27.6.1992 je zrejmé, že žalovaný vydražil označenú prevádzkovú jednotku. V zápisnici je zaznamenaná aj kúpna cena zásob, a to 7 540 000,-- Kčs. Je teda nepochybné, že cenu zásob mal zaplatiť žalovaný.

Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že údajne mal za to, že pre nesplnenie lehôt mal byť celý prechod vlastníctva k vydraženým veciam od začiatku zrušený, mal možnosť sa tohto zrušenia u žalobcu domáhať, resp. domáhať sa toho, aby mu na základe zrušenia celého predaja vydraženej veci bola vrátená zaplatená kúpna cena vydraženej prevádzkovej jednotky, pričom by žalobcovi vrátil vydraženú prevádzkovú jednotku v pôvodnom stave. Nakoľko

žalovaný sa vrátenia zaplatenej časti kúpnej ceny nedomáhal, žalobca v tom čase mal a v súčasnosti stále má opodstatnenie sa domnievať, že žalovaný s danou situáciou bol uzrovený a súhlasil s takým postupom.

Súd prvého stupňa sa odvoláva na záznam z prerokovania poskytnutia výšky maloobchodného rabatu z vydraženej PJ X. zo dňa 25.9.1992, podľa ktorého sa žalobca a žalovaný dohodli na poskytnutí rabatu vo výške 25,6% z celkového objemu zásob. Je pravdou, že na tejto listine sa nachádza odtlačok pečiatky firmy B.S., ale nie je správne sa na základe toho domnievať, že táto firma mala povinnosť zaplatiť za zásoby. Vydražiteľom bol v zmysle Zápisnice č. X. nepopierateľne odporca. Spoločnosť B.S. mohla za vydražiteľa konať, avšak len na základe splnomocnenia a takéto konanie mohlo zaväzovať iba priamo vydražiteľa žalovaného a nie uvedenú spoločnosť. Ak aplikujeme ust. Zákona o malej privatizácii na daný prípad, je zrejmé, že priamy právny vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou B.S. vôbec nemohol vzniknúť, pretože zásoby od vydraženej veci oddeliť nemožno, a preto nemôže nastať situácia, kedy by jedna osoba vydražila vec (prevádzkovú jednotku) a iná osoba by zásoby (patriace k vydraženej veci) kúpila priamo od pôvodného vlastníka. Spoločnosť B., spol. s r.o. nemohla vo veci zásob konať vo svojom mene a na svoj účet, keďže preukázateľne nebola vydražiteľom, a preto nemohla mať prístup k zásobám. Zákon nemá nijaké ustanovenie, ktoré by predpokladalo uzatváranie samostatnej zmluvy o kúpe zásob. Tento záver vyplýva i zo znenia § 9 ods. 3, podľa ktorého kúpna cena sa skladá z ceny vydražených vecí a z ceny zásob predmetov postupnej spotreby. Nič na tom nemení skutočnosť, že cena zásob sa netvorí licitáciou, ale je konštatovaná a že sa táto časť kúpnej ceny neplatí určenému orgánu štátu, ale organizácii. Napokon ust. § 11 ods. 3 lehotu splatnosti ceny zásob (30 dní) odvodzuje len odo dňa konania dražby, bez závislosti na akejkoľvek inej právnej skutočnosti.

V zápisnici o dražbe je uvedená hodnota zásob 7 540 000,-- Kčs. Napriek tomu, že inventarizácia nebola vykonaná ku dňu dražby, mal žalovaný ako uchádzač o dražbu možnosť sa s majetkom patriacim do dražby, aj s prislúchajúcimi zásobami riadne oboznámiť. To, že toto svoje právo nevyužil, nemôže byť na ťarchu žalobcu. Nevyužitie práva vydražiteľa oboznámiť sa so zásobami pred dražbou, mu nemôže byť na prospech, nakoľko príklepom licitátora na neho prechádza vlastnícke právo a zároveň mu tým vzniká povinnosť uhradiť cenu zásob. Zákon vychádza z predpokladu, že ten, kto vstupuje do dražby prevádzkovej jednotky, je uzrovený s jej stavom a so stavom všetkého čo k nej patrí, včítane zásob. Inak by totiž vo svojom ust. § 12 ods. 2 nevytlúčil zodpovednosť doterajšieho vlastníka za vady prevádzkovej jednotky predanej vo verejnej dražbe. Uvedená zásada platí

aj ohľadne zásob nachádzajúcich sa v prevádzkovej jednotke. Podľa názoru žalobcu udelením príklepu licitátora vznikol medzi žalobcom a žalovaným záväzkový vzťah na základe § 11 zákona č. 427/1990 Zb., v zmysle ktorého bol žalobca povinný odovzdať zásoby a žalovaný bol povinný za zásoby zaplatiť ich cenu žalobcovi. V danom prípade nedošlo ani k prevzatiu dlhu s poukazom na ust. § 531 Občianskeho zákonníka.

Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením súdu, že nebolo dokázané, kedy žalovaný uhradil sumu 900 000,-- Sk. Pôvodná suma, ktorá bola žalobcom vymáhaná, bola 4 608 258,-- Sk. Žalovaný z tejto sumy v priebehu roka 1993 uhradil v splátkach á 150 000,-- Sk, celkovo sumu 900 000,-- Sk, výsledkom čoho bolo neuhradených 3 708 258,-- Sk (aktuálne žalovaná suma). Túto skutočnosť sám uvádza vo svojom vyjadrení k sporu, ktoré bolo doručené súdu 24.8.1994. Preto skutočnosť, že žalovaný uhradil sumu 900 000,-- Sk, už nebolo potrebné opätovne dokazovať.

Žalovaný nesúhlasí tiež s posúdením uplatnenej námietky premlčania. Je pravdou, že žalobca niekoľkokrát upravoval petit svojho návrhu, avšak od začiatku svoj nárok opieral o faktúru č. 1X., teda svoj nárok uplatnil z titulu nezaplatenia faktúry. Táto faktúra pôvodne znela na sumu 4 951 147,00,-- Sk, avšak po pripomienkach žalovaného počas rokovaní, bola faktúra prepracovaná a opätovne vyhotovená dňa 15.12.1992 s okamžitou splatnosťou pod pôvodným číslom 1X., avšak už len na sumu 4 608 258,-- Sk. Preto nie je pravdou, že by žalobca uplatnil svoj nárok neskoro, nárok bol uplatnený včas, pred uplynutím premlčacej lehoty (táto by uplynula až 15.12.1996), pričom žaloba bola podaná už 15.4.1993. Nakoľko v návrhu boli uplatnené už pôvodne aj úroky z omeškania, pri zmenách návrhu dochádzalo len k zmene ich kvalifikácie, pričom na fakt, že úroky z omeškania uplatnené boli, to vôbec nemá vplyv. Je úlohou súdu vysporiadať sa s otázkou, či a v akej miere sú úroky z omeškania premlčané. Žalobca však nesúhlasí s názorom súdu, že by nárok na úroky z omeškania bol premlčaný, nakoľko aj tento bol včas uplatnený už v pôvodnej žalobe. Preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p.. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný na dražbe dňa 27.6.1992 vydražil prevádzkovú jednotku žalobcu č. X., na ul. Š.S.. Zo Zápisnice o dražbe č. X. vyplýva, že vydražiteľom prevádzkovej jednotky je Ing. J., r.č. X., č. OP X. P., adresa vydražiteľa je P.S.. Kúpna cena vydraženej prevádzkovej jednotky činila 1 555 000,-- Sk. Zo zápisnice o dražbe tiež vyplýva, že kúpna cena zásob činila 7 540 000,-- Sk. Dňa 11.9.1992 bol vyhotovený a podpísaný

Protokol o odovzdaní a prevzatí predajne a dňa 25.9.1992 bol spísaný Záznam z prerokovania poskytnutia výšky maloobchodného rabatu z vydraženej prevádzkovej jednotky X., ktoré za D. B. podpísal Ing. F., obchodný námestník a za vydražiteľa Ing. J.. Žalobca faktúrou č. 1X. vyfakturoval obchodný tovar z prevádzkovej jednotky č.X. na základe kontrolnej inventarizácie v celkovej hodnote 6 654 767,47,-- Kč, po odpočítaní 25,6% rabatu 1 703 620,47,-- Kč, k úhrade 4 951 147,-- Kčs. Žalovaný ako vydražiteľ prevádzkovej jednotky doposiaľ neuhradil cenu zásob v celkovej výške 3 858 258,-- Sk, ktorá spolu s príslušenstvom - úrokmi z omeškania predstavuje predmet sporu.

Podmienky, za ktorých sa vlastníctvo štátu k niektorým veciam, ku ktorým mali k 1.novembru 1990 právo hospodárenia štátne podniky, rozpočtové a príspevkové organizácie a národné výbory (ďalej len „organizácie“), prevádza na ďalšie určené fyzické alebo právnické osoby, ustanovuje zákon č.427/1990 Zb. v znení zmien a doplnkov o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 427/1990 Zb., účinného ku dňu konania dražby dňa 27.6.1992, organizácie predajú prevádzkovú jednotku vo verejnej dražbe. Z ust. § 4 ods. 3 zákona č.427/1990 Zb., príslušné orgány republík vyhotovia a potvrdia zoznamy prevádzkových jednotiek, ktoré budú ponúknuté na predaj. Čo musia obsahovať zoznamy, je uvedené v § 4 ods. 3 písm. a/ až f/, ods. 4, ods. 5 zákona č. 427/1990 Zb..

Podľa § 9 zákona č. 427/1990 Zb. licitátor začína verejnú dražbu oznámením prevádzkovej jednotky, ktorá je predmetom verejnej dražby, vyvolávacej ceny (§ 8) a ceny zásob bez predmetov postupnej spotreby ku dňu dražby. Prevádzková jednotka sa draží, dokiaľ účastníci dražby robia vyššie ponuky ceny. Ak nebola napriek dvom vyzvaniam ponúknutá vyššia cena, oznámi licitátor ešte raz poslednú ponuku a ak do 3 minút potom nedôjde k vyššiemu podaniu, určí prevádzkovú jednotku príklepom na predaj tomu, kto poslednú ponuku urobil (ďalej len „vydražiteľ“).

O priebehu verejnej dražby sa vyhotoví zápisnica, ktorú podpíše zástupca organizácie, zástupca príslušného orgánu republiky, licitátor a vydražiteľ (§ 9 ods. 2 zákona č. 427/1990 Zb.).

Kúpna cena sa skladá z ceny vydražených vecí a z ceny zásob, bez predmetov postupnej spotreby. Stav zásob a ich cena v deň prevzatia prevádzkarne sa nesmie podstatným spôsobom líšiť od stavu zásob a ceny ku dňu dražby (§ 9 ods. 3 zákona č. 427/1990 Zb.).

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 427/1990 Zb. vlastníctvo k veciam vydraženým príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa, ktorý je povinný do 30 dní od dňa dražby vyplatiť cenu

dosiahnutú vydražením na osobitný účet príslušného orgánu republiky, po odpočítaní zostatku dražobnej zábezpeky (§ 5 ods.2 a 3).

Cenu zásob vydražiteľ zaplatí organizácií do 30 dní odo dňa dražby (§ 11 ods.3 zákona č.427/1990 Zb.).

Výška ceny vydražených vecí nie je obmedzená ustanoveniami cenových predpisov (§ 23 ods.2 zákona č.427/1990 Zb.).

Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že vydražiteľom prevádzkovej jednotky žalobcu č.X.S. sa stal Ing. J., r.č. X., v tom čase bytom P.S., č. OP X. P.. Zo Zápisnice o dražbe č.X. zo dňa 27.6.1992 vyplýva, že Ing. J. ako fyzická osoba vydražil prevádzkovú jednotku č.X., Š.S., pričom kúpna cena vydraženej prevádzkovej jednotky predstavovala sumu 1 555 000,-- Sk a kúpna cena zásob (bez predmetov postupnej spotreby) predstavovala sumu 7 540 000,-- Sk. Zápisnica o priebehu verejnej dražby bola podpísaná zástupcom organizácie, vydražiteľom J., zástupcom komisie Ing. J. a licitátorom Ing. V.. J. potvrdil prevzatie zápisnice a jej prílohy. Z ust. § 11 vyplýva, že vlastníctvo k veciam vydraženým príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa, ktorý je povinný do 30 dní odo dňa dražby zaplatiť cenu dosiahnutú vydražením na osobitný účet príslušného orgánu republiky po odpočítaní zostatku dražobnej zábezpeky. Príklepom licitátora prechádza na vydražiteľa prevádzkovej jednotky tiež vlastníctvo zásob, ku ktorému mala organizácia právo hospodárenia. Vydražiteľ nemôže zásoby, ktoré boli predmetom dražby odmietnuť ani keď sú pre neho nepoužiteľné. Zákon nadobudnutie vlastníctva k vydraženým veciam a zásobám spája s právnou skutočnosťou - príklepom licitátora. Dražbou nie je možné nadobudnúť prevádzkovú jednotku bez zásob, ak jednotka zásoby má. Citovaný zákon nemá žiadne ustanovenie, ktoré by predpokladalo uzatváranie samostatnej zmluvy o kúpe zásob. Toto vyplýva i zo znenia § 9 ods. 3 zákona č. 427/1990 Zb., podľa ktorého kúpna cena sa skladá z ceny vydražených vecí a z ceny zásob predmetov postupnej spotreby. Nič na tom nemení skutočnosť, že cena zásob sa netvorí licitáciou a je konštantná a táto časť kúpnej ceny sa neplatí určenému orgánu štátu, ale organizácii. Ust. § 11 ods. 3 zákona č. 427/1990 Zb. splatnosť ceny zásob odvodzuje len odo dňa konania dražby (30 dní) bez akejkoľvek inej právnej skutočnosti.

V zápisnici o dražbe je uvedená hodnota zásob 7 540 000,-- Kčs. Žalovaný ako uchádzač o dražbu mal možnosť pred dražbou vykonať prehliadku prevádzkovej jednotky a jej zásob a oboznámiť sa aj s podmienkami poskytnutia úveru na ich kúpu. Prevod vlastníctva vo verejnej dražbe dochádza odplatne. Ide o predaj, nie však na základe kúpnej či inej zmluvy. Termín „predaj“ používaný v tomto zákone neznamená, že ide o prevod

v zmysle občianskeho práva hmotného, t.j. o zmluvný prevod. Prevod zásob totiž na rozdiel od prevodu samotnej prevádzkovej jednotky je dovŕšený až prevzatím tejto jednotky. I keď zákon v tomto smere nemá výslovne ustanovenie, tento záver vyplýva z jeho ustanovenia § 9 ods.3 druhej vety, podľa ktorého stav zásob a ich cena v deň prevzatia prevádzkarne sa nesmie podstatným spôsobom líšiť od stavu zásob a ceny ku dňu dražby. Zákonodarca tu zohľadnil skutočnosť, že zásoby od dražby prevádzkovej jednotky až do jej prevzatia vydražiteľom môžu podliehať zmenám, ktoré by mohli mať vplyv na ich stav a cenu. Rozhodujúcou je cena zásob zistená v deň prevzatia vydraženej prevádzkarne. Zákon však neustanovuje, že by sa od takto zistenej ceny mohli odpočítať ceny zásob, ktoré z hľadiska vydražiteľa sa javia ako neupotrebitelné, nepredajné, málo obrátkové a pod.. Záujemca o dražbu prevádzkovej jednotky si má možnosť prehliadnuť prevádzkovú jednotku aj s jej zásobami a rozhodnúť sa, či sa dražby zúčastní aj za podmienok, že v jednotke sú také zásoby, ktoré pre svoje ďalšie podnikanie potrebovať nebude. Uvedený zákon vychádza z predpokladu, že ten kto vstupuje do dražby prevádzkovej jednotky, je uzrozumený s jej stavom a so stavom všetkého čo k nej patrí, včítane zásob. Inak by vo svojom ustanovení § 12 ods.2 nevytlúčil zodpovednosť doterajšieho vlastníka závady prevádzkovej jednotky, predanej vo verejnej dražbe. Uvedená zásada platí aj ohľadne zásob nachádzajúcich sa v prevádzkovej jednotke.

Z dokazovania vyplýva, že žalovaný ako fyzická osoba príklepom licitátora nadobudol v dražbe prevádzkovú jednotku X., Š.S. a príklepom licitátora prešlo na vydražiteľa - žalovaného tiež vlastníctvo k zásobám, ktoré táto prevádzková jednotka mala. Preto žalovanému vznikla povinnosť do 30 dní odo dňa dražby zaplatiť cenu zásob žalobcovi. Žalovanému teda vznikla povinnosť zaplatiť cenu zásob vo výške, aká bola v deň prevzatia prevádzkarne. K tomu je potrebné uviesť, že je irelevantné, že na Protokole o odovzdaní a prevzatí predajne je pečiatka spoločnosti B., s.r.o., keďže vydražiteľom prevádzkovej jednotky bola fyzická osoba Ing. J., ktorý je povinný zaplatiť aj cenu zásob, ktorý aj podpísal Protokol o odovzdaní a prevzatí predajne a tiež podpísal za vydražiteľa Ing. J. Záznam z prerokovania poskytnutia výšky maloobchodného rabatu z vydraženej prevádzkovej jednotky X.. Pritom na základe dohody D. poskytli vydražiteľovi rabat vo výške 25,6% z celkového objemu inventovaných zásob. K tomu je potrebné tiež uviesť, že v čase konania dražby bola v obchodnom registri zapísaná pod obchodným menom spoločnosť B., spol. s r.o., M.S., s IČO-om: X., a to v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava v oddieli Sro vložka č. X./T. Spoločníkmi tejto spoločnosti bol Ing. J. a Z.. Tiež je potrebné poukázať na dodatok Záznamu z prerokovania poskytnutia výšky maloobchodného rabatu z vydraženej

prevádzkovej jednotky X. zo dňa 25.9.1992, kde za vydražiteľa je uvedený Ing. J. a podpísaný je tiež vydražiteľ J.. Nie je tu uvedená za preberajúceho spoločnosť B., spol. s r.o..

Odvolačný súd sa teda nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že žalovanému nevznikla povinnosť zaplatiť cenu zásob, naopak, príklepom licitátora žalovanému Ing. J. vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu zásob, a to do 30 dní odo dňa dražby. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v časti, v ktorej konštatuje, že má za to, že žalobca dostatočne nepreukázal právo na zaplatenie ceny zásob v rozsahu žalovanom voči označenému žalovanému, nie je preskúmateľný. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, ktorým dôkazom súd uveril, ktorým dôkazom neuveril, ktoré dôkazy považoval za relevantné pre záver, že žalovanému nevznikla povinnosť zaplatiť cenu zásob. Z obsahu spisu, ani z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, ako súd vyhodnotil dôkazy nachádzajúce sa v prílohovej obálke, a to Protokol o inventarizácii obchodného tovaru predajne X.-X. ku dňu 11.8.1992 rekapituláciou spisových listov na SJ X. v S. od č.1 po 90, inventúrnymi súpismi zásob tovaru ku dňu 11.8.1992, ktoré sú podpísané J. - žalovaným. Taktiež v spise sa nenachádza žiaden dôkaz o tom, že by došlo zo strany spoločnosti B.S. k prevzatíu dlhu, a to k prevzatíu povinnosti zaplatiť cenu zásob za vydražiteľa v súlade s ust. § 531 Občianskeho zákonníka, a to za súhlasu veriteľa.

V napadnutom rozsudku sa súd tiež zaoberal námietkou premlčania uplatnenou žalovaným. Túto s poukazom na ust. § 387 až 397 Obchodného zákonníka považoval za dôvodnú. K tejto námietke odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa uzatvoril, že sa jedná o spor medzi podnikateľskými subjektmi, preto námietku premlčania posudzoval v súlade s ust. § 397 Obchodného zákonníka s tým, že všeobecná premlčacia doba je 4 roky a považoval námietky žalovaného za dôvodné. Tento záver súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V spise sa nenachádza živnostenský list žalovaného. Žalovaný nie je zapísaný v živnostenskom ani obchodnom registri a nebolo preukázané a že spor sa týka dvoch podnikateľských subjektov. Prevádzkovú jednotku žalovaný vydražil ako fyzická osoba nepodnikateľ, a preto podľa názoru odvolacieho súdu na posúdenie námietky premlčania je potrebné aplikovať hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Žalobca si uplatnil žalobou nárok na zaplatenie sumy 4 951 147,-- Sk, ďalej kapitalizované úroky vo výške 118 624,-- Sk, t.j. 16,5% úroky od 9.10. do 30.11.1992 a zmluvnú pokutu vo výške 247 555,-- Sk. Už podaním návrhu zo dňa 17.9.1996, doručené súdu 19.9.1996, žalobca po tom, ako podaním zo dňa 12.11.1993, doručené súdu 15.11.1993, zobral sčasti späť svoj návrh, žiadal zaplatenie sumy 7 708 250,-- Sk s 3% úrokom

od 15.12.1992 do 31.5.1993 z čiastky 4 608 258,-- Sk, od 1.6.1993 do 30.6.1993 3% úrok z čiastky 4 458 258,-- Sk, od 1.7.1993 do 30.7.1993 3% úrok z čiastky 4 158 258,-- Sk, od 31.7.1993 do 9.9.1993 3% úrok z čiastky 4 008 258,-- Sk, od 10.9.1993 do 17.9.1993 3% úrok z čiastky 3 894 258,-- Sk, od 18.9.1993 do 30.11.1993 3% úrok z čiastky 3 858 258,-- Sk, od 1.12.1993 do 30.4.1995 3% úrok z čiastky 3 708 258,-- Sk, od 1.5.1995 do 5.10.1995 22% úrok zo sumy 3 708 258,-- Sk, za obdobie od 6.10.1995 do 12.1.1996 úrok 19,5% a od 13.1.1996 do zaplattenia úrok 17,6% zo sumy 3 308 258,-- Sk s tým, že žalobca poukázal na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyhlášku č. 45/1964 Zb. a Nariadenie vlády č.87/1995 Z.z.. V danom prípade nedošlo k zmene návrhu v časti istiny iba v časti príslušenstva, v časti istiny došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu. S týmto návrhom žalobcu zo dňa 17.9.1996 sa súd nevysporiadal a rozhodoval len o návrhu žalobcu zo dňa 17.3.2008. Žalobca si nárok na 3% úroky z omeškania od 15.12.1992 uplatnil už podaním doručeným súdu 19.9.1996 a nie až podaním zo dňa 17.3.2008 tak, ako to nesprávne uviedol súd prvého stupňa.

Keďže súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, nevykonala riadne navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v súlade s ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom konaní bude povinnosťou súdu v naznačenom smere vykonať riadne navrhnuté dôkazy, tieto vyhodnotiť a opätovne sa zaoberať výškou - cenou za vydražené zásoby, a teda posúdiť oprávnenosť nároku žalobcu na sumu 3 708 258,-- Sk. Opätovne posúdiť námietku premlčania uplatnenú žalobcom s poukazom na ust. Občianskeho zákonníka.

V novom rozhodnutí súd rozhodne tiež o náhrade trov konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. apríla 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.